

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 010387 14 Uvp
Banja Luka, 02.03.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Stake Gojković, predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Želimira Barića članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M. C. d.o.o. B. L., ..., kojeg zastupa direktor kao zakonski zastupnik (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 06.05/II-450-160/11 od 10.08.2012. godine tuženog Ministarstva ... RS, B. L., u predmetu povrata više plaćene takse, akcize i poreza na promet alkoholnih pića i duvanskih prerađevina, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 010387 12 U od 27.06.2014. godine, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 02.03.2016. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 010387 12 U od 27.06.2014. godine se preinačava tako da se tužba odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom uvažanjem tužbe poništen je uvodno označeni akt tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja PU – PC B. L. broj 06/1.02/0702/453-2827/04 od 27.12.2010. godine. Navedenim rješenjem je postupajući po rješenja tuženog broj 06.05/II-450-300709 od 24.04.2009. godine koje je donijeto u izvršenju presude nižestepenog suda broj 11 0 U 000 136 08 U od 18.03.2009. godine odbijen zahtjev tužioca za povrat više plaćene takse na alkoholna pića u iznosu od 2.737,20 KM, akcize na alkoholna pića u iznosu od 12.607,98 KM, poreza na alkoholna pića u iznosu od 12.344,57 KM, kamate na alkoholna pića u visini od 5.487,95 KM, akcize na duvanske prerađevine u visini od 112.759,95 KM, poreza na promet duvanskih prerađevina u visini od 61.730,34 KM, kamate na duvanske prerađevine u visini od 16.761,58 KM, te posebnog poreza na željeznicu u iznosu od 4.517,47 KM.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je pravilno tuženi organ u obrazloženju osporenog akta konstatovao da prilikom odlučivanja po zahtjevu tužioca za povrat više plaćene akcize i poreza na promet sa kamatama po osnovu oštećenja proizvoda treba primijeniti član 13. stav 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o akcizama i porezu na promet („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 60/03-II dio u daljem tekstu Zakon o izmjenama: ZAPP), pa da bi ostvario pravo na povrat uplaćenog poreza i akciza, da mora podnijeti izmijenjenu poresku prijavu te da je

dostavi Poreskoj upravi u smislu člana 43. Zakona o Poreskoj upravi („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 51/01 – 76/06 u daljem tekstu: ZPU), a da to može učiniti tek kad poreski organ donese odgovarajuće rješenje; da izmijenjenu poresku prijavu može podnijeti prema člana 53. Zakona o akcizama i porezu na promet („Službeni glasnik RA“ broj 25/02-99/04, u daljem tekstu; ZAPP) do 10. marta tekuće godine za prethodnu poslovnu godinu. U tom smislu zaključuje da s obzirom da je tužilac podnio zahtjev za povrat uplaćene akcize i poreza na promet dana 10.09.2004. godine a dana 10.02.2005. godine dopunu tog zahtjeva, da proizlazi da je blagovremeno podnio zahtjev za povrat akcize i poreza na promet za 2004. godinu, a da se to zahtijevanje ne odnosi na 2002. i 2003. godinu. S obzirom da nisu razdvojene obaveze za 2002. i 2003. godinu, u odnosu na obaveze za 2004. godinu, da se osporeni akt ne može ispitati, pa je tužba uvažena i osporeni akt poništen zbog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i nepravilne primijene materijalnog prava.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tuženi pobija njenu zakonitost zbog nepravilne primjene materijalnog propisa. Ističe da je sud pogrešno primijenio odredbu člana 43. ZPU kad podnošenje izmijenjene poreske prijave vezuje za rješavanje podnesenog zahtjeva jer da se izmijenjena poreska prijava podnosi do dana dospijeca prijave, a kako podnošenje konačnog obračuna akcize i poreza na promet dospijeva najdalje do 10.03. tekuće godine za prethodnu godinu, to da je neshvatljivo da se može raspravljati o izmijenjenoj poreskoj prijavi za konačan obračun akcize i poreza na promet za 2004. godinu kod činjenice da tužilac nije u smislu člana 54. ZAPP, radi sastavljanja konačnog obračuna akcize i poreza na promet izvršio popis zaliha na dan 31.12. za godinu za koju vrši konačan obračun. Smatra da tužilac nije ispunio nijedan od uslova za vraćanje akcize i poreza na promet iz člana 13. stav 2. Zakon o izmjenama ZAPP. Predložio je da se pobijana presuda ukine ili preinači.

U odgovoru na zahtjev tužilac je istakao da je pobijana presuda pravilna i zakonita, jer da je kod njega vršena kontrola finansijskog poslovanja i vršen uvid u kalkulacije i zapisnike kojima je konstatovano oštećenje robe, te da su ovlašteni inspektori u zapisnicima o utvrđenom stanju prilikom te kontrole konstatovali da postoje zapisnici o umanjenju vrijednosti robe po osnovu oštećenja, a što je vidljivo iz bruto bilansa za kontrolisani period. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, osporeni akt, odgovor na zahtjev, i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Osnovano tuženi u zahtjevu ukazuje da sud u pobijanoj presudi nepravilno vezuje ostvarivanje prava na povrat akcize i poreza na promet za izmijenjenu poresku prijavu, budući da tužilac po tom osnovu ne traži vraćanje uplaćenog iznosa akcize i poreza na promet, koje je dužan da plati prilikom nabavke kontrolnih i poreskih markica odnosno prilikom carinjenja robe a što proizlazi iz odredaba člana 4. i 17. ZAPP odnosno člana 4. Zakona o izmjenama ZAPP. U tom smislu tuženi pravilno ukazuje da je odredbom stava 2. člana. 13 Zakona o izmjenama ZAPP regulisano

pitanje povrata uplaćene takse akcize i poreza na promet odnosno postupanje po takvom zahtjevu.

Prema stavu 1. člana 13. Zakona o izmjenama ZAPP, obveznik akcize i poreza na promet koji je platio akcizu i porez na promet, a nije bio dužan da ih plati ima pravo na povrat akcize, odnosno poreza na promet, kamata i troškova postupka. Ova odredba nije primjenjiva u konkretnom slučaju s obzirom da je tužilac bio dužan da plati akcizu i porez na promet na alkoholna pića i cigarete, prije ostvarenog prometa, što proizlazi iz odredaba člana 4. i 17. ZAPP odnosno člana 4. Zakona o izmjenama ZAPP.

Iz odredbe stava 2. člana 13. ZAPP proizlazi da obveznik koji je platio akcizu i porez na promet proizvoda koji se izvoze ili uništavaju pod poreskim nadzorom ima pravo na povrat plaćene akcize i poreza na promet.

S obzirom da tužilac zahtijeva vraćanje uplaćenog iznosa takse, akcize i poreza na promet po osnovu loma i oštećenja navedenih proizvoda koje je prema njegovim navodima nastalo u transportu, te konstatovano, njegovim zapisnicima prilikom skladištenja te robe, proizlazi da se nisu stekli uslovi za povrat plaćene akcize i poreza na promet po tom osnovu, jer on nije obavijestio poreski organ o utvrđenom oštećenju proizvoda radi uništenja pod poreskim nadzorom, niti je te proizvode kao oštećene u transportu vratio pošiljaocu ili prevozniku, što bi svakako podrazumijevalo obavještenje upućeno nadležnom carinskom organu. Otuda su razlozi obrazloženja pobijane presude u suprotnosti sa odredbom člana 13. stav 2. Zakona o izmjenama ZAPP i ne opravdavaju odluku o uvažanju tužbe i poništenju osporenog akta.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da je pobijanom presudom ostvaren razlog povrede iz odredbe člana 35. stava 2. ZUS, pa se na osnovu odredaba člana 40. stav 2. i 3. istog zakona, zahtjev uvažava, tako da se presuda preinačava i tužba odbija jer nisu ostvareni razlozi iz odredaba člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Staka Gojković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić